

Pe cai-putere

Chiar și în aceste vremuri tulburi, oamenii de afaceri români nu renunță la investițiile în pasiunile care le îmbogățesc viața: bărcile cu motor, caii sau porumbeii voiajori. De *Gianina Ungureanu-Iovănel și Diana-Florina Cosmin*

Ambarcațiunile cu motor
sunt slăbiciunea brokerului
Bogdan Andriescu

FOTO: SORIN STANA

Pasiunea pentru ambarcațiuni îl costă pe brokerul Bogdan Andriescu cel puțin 2.500 de euro pe an, din care numai polița CASCO și cea de răspundere civilă față de terți ajung la 1.000 de euro. Andriescu visează să străbată mările pe o barcă cu pânze, dar se mulțumește deocamdată cu o ambarcațiune ceva mai „prozaică”, o barcă cu motor. „Îmi place să navighez pe mare, dar bărcile cu motor nu reprezintă alegerea ideală”, explică el. Soției îi displac valurile, dar pentru a împăca pe toată lumea, brokerul a ales „cea mai mică barcă pentru mare”. De câțiva ani, familia Andriescu a descoperit că ambarcațiunea este perfectă pentru navigația pe... canalele din Delta Dunării. Dar nu și-a pus visul... în cui. Așteaptă momentul potrivit pentru a cumpăra și o ambarcațiune cu pânze. Dacă pentru prima barcă achiziționată din Ungaria, în urmă cu patru ani, a scos din buzunar 60.000 de euro (la pachet a mai primit o barcă „mai ușoară”, cu un motor de patru cai-putere), pentru ambarcațiunea cu pânze pe care va străbate mările este pregătit să achite o sumă mult mai mare (nu spune însă cât). Chiar și cei doi copii, Filip (șase ani) și Katerina (11 ani), au fost „molipsiți de această pasiune, băiatul preferă barca cu motor, iar Katerina iubește velele”, explică zâmbind Bogdan.

PERFORMANȚE DE AMATOR. La vârsta de zece ani, brokerul lua lecții de navigație pe un vas cu pânze, pe lacul Siutghiol din Mamaia, însă pasiunea pentru acest domeniu a apărut mult mai târziu. „Pe atunci eram fascinat de schiul nautic pe care începusem să-l practic înainte de a ajunge la școală și cu care am obținut adevărate performanțe... de amator, evident”, își amintește Bogdan. Dar vremurile bune de la începutul anilor '70 au apus, și Andriescu n-a mai avut ocazia să fie pe un velier pentru că în România acelor timpuri nu exista ideea de a naviga „din plăcere”.

Douăzeci de ani mai târziu, a ajuns să se ocupe de lichidări de daune pe segmentul maritim. Noul „job” se potrivea mănuișă cu pregătirea din facultate (a absolvit secția de hidraulice și pneumatice de la Universitatea Politehnică din București), mai ales că, deși nu a mai

ieșise pe mare, avea obiceiul să citească „orice carte despre bărci care îmi cădea în mână”. Avea în portofoliu peste 300 de nave, iar în lucru erau în mod constant 1.000 de dosare de daună. „Am ajuns să trăiesc practic în acest domeniu, nu doar din meseria propriu-zisă. Eram aproape de comandanți și mergeam mult cu navele”, spune Bogdan.

Meseria l-a purtat până în Statele Unite ale Americii, unde a lucrat mai mult de un an pentru una dintre cele mai renumite companii de asigurări, St. Paul Travelers. Cu brevetul internațional de skipper în buzunar, Andriescu și-a reînceput aventura pe apă în urmă cu aproape șase ani, participând la regate, unde a reușit să urce pe podium (locul III) și să se claseze foarte aproape de primele locuri (locul IV).

I-a trecut prin minte, la un moment dat, să-și construiască singur o barcă, dar și-a dat seama că nu avea nici timpul și nici cunoștințele tehnice necesare. „«Corsarul» a fost barca pe care am concurat o bună bucată de timp, până când am avut un accident și era să ne scufundăm. Era o barcă din lemn, construită de nea Matei (n.red: Matei Stanei), fostul antrenor al gimnastei Cătălina Ponor”, adaugă Bogdan. Brokerul regretă că în România, sezonul pentru yachting este destul de scurt (trei luni de vară). Pentru proprietarii de ambarcațiuni nou-intrați în branșă, are o singură recomandare: „Este important să-ți parchezi barca iarna într-o hală pentru că altfel riști să-ți pocnească motorul din cauza gerului, iar un motor costă între 10.000 și 50.000 de euro”.

ENERGIE ȘI PASIUNE. Când personajul Tom Booker, interpretat de Robert Redford în filmul „Îmblânzitorul de cai”, este prezentat drept un expert care ajută oamenii să rezolve orice probleme legate de cai, el își corectează, elegant, interlocutorul: „De fapt, eu ajut caii să rezolve problemele legate de oameni”. Privind cei șapte cai din rasă olandeză Friesian ai milionarului Iustin Paraschiv, nu poți să nu-i dai dreptate deplină lui Redford. Negri și frumoși, de o eleganță princiară, cele șapte animale de rasă inspiră o blândețe deplină, dar și o seninătate care îl ajută pe stăpânul lor să treacă peste toate momentele dificile din business. „Pasiunea pentru cai îmi face viața mai frumoasă și mă ajută să trec

peste lucrurile mai puțin plăcute care se întâmplă zi de zi“, recunoaște Iustin. Cu mâna pe gâtul preferatului său, Asante, Iustin pare un „îmblânzitor de cai“ - însă nu din Montana, precum Redford, ci din Mizil - care și-a însușit cu brio limbajul de comunicare cu necuvântătoarele. Sub mâinile lui Iustin, calul se liniștește și pare să-i transmită din energia lui.

„Tatăl meu este un mare iubitor de cai, iar eu am crescut îndrăgindu-i, până când s-a transformat într-o adevărată pasiune“, povestește businessmenul. De la primul cal, cumpărat de tatăl său la vârsta de 11 ani, Iustin a ajuns la o investiție de 50.000 de euro în cei șapte „olandezi“ rasa Friesian. O sumă pe care ar fi

putut să o folosească pentru orice altceva - de la o mașină puternică la o mică afacere. Aceasta și-a dovedit, însă, „randamentul“ cu vârf și îndesat. Satisfacția sufletească pe care i-o dau caii nu se compară cu nimic altceva! „Nu există un moment anume în care caii mei să-mi fi adus bucurie, ei mă fac fericit tot timpul“, afirmă Iustin.

Unde încap șase cai de rasă, încap și... o sută de prieteni înaripați, sub forma unor frumoși porumbei voiajori. La fel ca și pasiunea pentru cai, interesul lui Iustin pentru columbofilie s-a trezit la o vârstă fragedă, datorită unui cadou care s-a dovedit a fi de bun augur. „La aniversarea de zece ani am primit doi porumbei

Pe Iustin și Asante îi leagă o prietenie dincolo de cuvinte

voiajori și atunci au început problemele pentru părinții mei“, glumește el. Pentru că nu puteau construi o volieră frumoasă doar pentru doi porumbei, au fost nevoiți să mai cumpere încă șase și, până la sfârșitul primului an... încă o sută de zburătoare. În prezent, porumbeii se luptă cu caii Friesian pentru un loc în inima și în orarul extrem de încărcat al tânărului de 29 de ani. „Nu petrec cu ei atât de mult timp pe cât aș vrea“, recunoaște Iustin, însă lucrurile sunt pe cale să se schimbe cât de curând, pentru că pasiunea sa va deveni o parte integrantă a... businessului pe care îl conduce. Antreprenorul are un proiect pentru un „super hotel“ pentru porumbei, cu o capacitate de aproximativ 1.500 de capete.

Printre „oaspeții“ de vază se vor afla porumbei provenind de la marii columbofili naționali și internaționali. Comunitatea columbofililor este, de altfel, una extrem de unită. „Sunt mai bine organizați și au mai multă coeziune decât orice partid politic“, glumește Iustin, care a început abia anul trecut seria întâlnirilor cu alți pasionați ai domeniului. Printre sfătuitoarii săi se numără doi dintre cei mai mari columbofili români care, în cea mai mare parte a timpului, sunt oameni de afaceri de succes: Sorin Stănescu, proprietarul Farmavet, și Cosmin Olteanu, proprietarul Oltina. De

În comunitatea columbofililor din România există mai multă coeziune decât în orice partid politic

vreme ce porumbeii și caii își dispută întâietatea în agenda zilnică a lui Iustin, tot împreună ocupă și un pătrățel din... bugetul său lunar, cheltuielile de întreținere totale ridicându-se la circa 7.000 de euro pe lună, aproape 85.000 de euro pe an.

O sumă pe care orice om de business ar cântări-o cu multă grijă! Când apar Asante și frații săi, însă, problemele lui Iustin par să se risipească, fiind înlocuite de un zâmbet larg. Un cal poate fi cel mai bun sfătuitor fără să scoată măcar vreun sunet sau, vorba personajului lui Redford, „când am o problemă, mă gândesc că ar trebui să ascult ce are de spus și calul meu“. Iustin Paraschiv i-ar da, cu siguranță, dreptate.

F

